

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2

VÅREN 1978

10. ÅRG.

HURRA FOR 17. MAI!

17. mai ble en alle tiders fin dag, med sol, godt og varmt, med bjørk og rogn i sin fineste grønnfarge, mens gjøken gol oppe i krattskogen som et sikkert sommertegn. En fantastisk opplevelse!

Toget startet som vanlig fra Valvik, og gikk på den gamle veien Dyrstad, Skjernøysund og til Juvika hvor Jentekorpset fra Mandal stilte opp. Og med musikken i spissen gikk toget videre til kapellet og da var det sikkert 300 mennesker med. Kransnedleggelse og minnetale ble holdt av Jostein Handal, og han mintes alle som måtte dø for at vi skulle leve videre. De eldre glemmer dem nok ikke, men det er å håpe at også de unge, som ikke har opplevd krigens gru og redsler, må minnes disse våre helter.

Så var det gudstjeneste ved res.kap. Hallingstad i et nydelig pyntet kapell. Og etterpå var det kaffe og kaker og brus og esser som barna setter stor pris på. Kapellet var helt fullsatt av folk, og det var også mange som måtte spise på plenen utenfor.

Etter maten var det idrettsleker for barna, og lykkehjul, fiskedam, pilkast og skytekonkurranse for voksne og barn på skolen, pluss kiosk som ble flittig benyttet. Tror alle koste seg i det fine været.

Ellers var det en del utflyttere fra øya, og det er jo bare koselig at de kommer ut her 17. mai. Så velkommen igjen! Så et par ting til slutt. Altfor mange av de store skolebarna gikk ikke med rundt øya, men gikk bare opp til Berge og satt og ventet der. Det er en stor skam, og vi håper at alle skolebarna møter opp i Valvika til neste år. (Ja gjerne voksne også). Så til slutt en takk til Ellen og Hilde Herstad for den fine pyntingen ute og inne i kapellet og på brua over til øya. Alle tiders flott!

VÅR OG VÅRVÆR

"No livnar det i lundar, no lauvast det i li ---" synger vi. Og det gjør det faktisk nå. Terna er kommet og svala med, og humla og biene summer og henter nektar i de første vårblomstene. Men det har vært en svært kald og blåsete vår. "Mars er heller ikke mild", fikk vi sanne for fullt. Den hadde mange pussige innfall og vartet bl.a. opp med en veritabel snøstorm den 20. og sprengkulde dagen etter. Hele april var guffen og kald, med nattefrost helt til det siste. Det blåste en irriterende anstävind nesten hver dag, som gjorde det lite hyggelig å være ute. Krokus, påskeliljer og tidlige tulipaner tittet fram, men det kunne ikke være på grunn av vårværet, men heller at årstiden til det var inne. Men sol har vi vært rikelig velsignet med, så i riktig lune kroker har det ikke vært så verst. Sol ja - det er blitt noe forunderlig med været nå for tiden, særlig vår og sommer. Klimatet er helt annerledes enn det var for bare ca. 10 år tilbake. Det er faktisk blitt regntid og tørketid nå. Aprilvår etter godt gammeldags mønster forekommer ikke lenger. Med sol og regn i raskt rekkefølge, - ja ustadig som aprilværet, som vi bruker å si. Nå er det derimot blitt slik at vi har rikelig med nedbør fra høsten og utover vinteren, til hen på vårparten en gang. Da er det plutselig stopp og tørken setter inn, med sol og vind hver eneste dag i uker på tamp. Det kan begynne litt før eller senere de forskjellige år, og i år begynte det spesielt tidlig. Den 19. april var det siste regnværet og det var svært lite vi hadde tidligere i den måneden. Nå får vi gjerne en byge av og til også utover sommeren, og det får vi da inderlig håpe vi får i år også. Ellers er det ikke mye vits i å så og plante. Folk her ute er svært flinke

med hagebruk og grønnsaker, men det er likesom det har tatt motet fra en når alt tørker bort. Å drive med vanning så det virkelig monner, krever store vannressurser og det har de færreste her ute. Da hadde det vært en fordel å ha hatt Storekjødna å tappe fra. Men å anlegge forholdsviss store sisterner for å samle tak og overflatevann er heller ingen dum investering.

Så går vi da sommeren i møte i håp om godt og tjenelig vær, både for de som vil dyrke sin jord og for de som vil nyte livet på sine hytter eller langs sva-bergene på holmer og skjær.

Vi nevnte gateskiltene (veiskiltene) som var kommet opp forrige gang. Hensikten kan vel diskuteres, men navnene er for såvidt velpassende. Det er satt opp 6 skilt og disse er: Kapellbakken som altså er veien fra krysset ved kapellet, og vestover. Vågsveien, som er veien langs vågen (Røsnesvåa), ut til Ytre Farestad. Sjøbuveien, fra Skilleveien nedover til Krambua. Rosnestien, fra hengebrua og videre. Kjunestien, som går fra Brynjulfs hus opp til Jonas, til Kjunefidja. Ordet 'kjune' betyr, i følge German, korntørke. Det er flere steder dette navnet går igjen, bl.a. to steder på Rosnes. Kjunehåla, på Egil Jacobsens bruk. Kjunebakken, på tidligere Katinka Michalsens bruk. Og her ser man fremdeles restene av en såkalt 'kjune' som ligger litt ovenfor der hvor Selmer Knudsens fjøs stod. Det som står igjen ligner litt på en jordovn hvor de brukte å røke kjøtt eller fisk. Den siste av disse veiene er Amsterstien, som går oppover til Arthur Jenssen, til Amsterkleiva. Hva ordet 'amster' kommer av vet vi ikke. Kanskje noen av leserne kan gi oss en forklaring. -----

SKJERNØY-POSTEN

Redaktör: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611.

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Wälvick og Norvald
Jenssen.

Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto: 5 42 53 68.

Kontakt i U.S.A.:

Mrs. Elinor Kristiansen

adr. 853 - 58 st.

Brooklyn N.Y. 11220.

Abonnementspris pr. år kr. 8.-

U.S.A. \$ 1.50.

Lite fisk nå på våren, og lite å skrive om. Det var en tid i mars da gytetorsken var på trekk at det ble tatt gode fangster på trollgarna. Men nå er det bare en enkel torsk å få, men massevis av krabbe, bergylt og rognkjeks. Sild har mest ikke forekommet i vinter, bare en enkelt stekesild. Seien som det var så mye av i vinter, er det også mindre av nå, men den kommer nok igjen når vannet blir varmere. Ellers står makrellfisket for døren og noen herfra öya skal også i år være med skøyter fra Lindesnes med drivgarn på revet. Torgeir Berge klør nok

etter å komme i gang. Han driver etter makrell med sin 21 fots motorbåt og hadde i fjor noen gode fangster i mai. Våren er kald i år, så i skriven-de stund er det ikke tatt makrellfangster. Noen har også ute hummer-teiner, men det er nok for kaldt for den også, så det er bare tatt noen få stykker. Nå får vi bare håpe at varmen kommer for da kommer nok både laksen og makrellen. Og med den i panna, er nok sommeren rett rundt hjørnet. God sommer alle lesere og god fiskelykke med rigle, pilk eller snøre.

Har trollgarna noe av skylden for at det er så mye krabber (paltorsk). De siste 10-15 årene er det økt veldig med bruk av trollgarn på sørlandskysten, og det blir tatt mye stor gytetorsk i dem, som for ikke ble fanget. Disse torskene måtte ha en masse mat hver eneste dag, og småkrabbe er noe torsken liker aller best. Har selv rensket stor torsk med 10-12 småkrabber i magen og mindre torsk med 5-6 stykker i seg, så det er klart at torsken tar en masse krabber. Tenk bare om en stor torsk tar 3-4 krabber om dagen, det blir mange krabber i årets løp. Og jo flere torsk som lever opp, kommer flere krabber i torskemagen. Men når denne torsken blir tatt i trollgarna, hvem skal da ta krabben? Tror denne teorien har noe for seg. Eller hva mener leserne?

Det har i lengere tid, men kanskje særlig i det siste, vært enkelte av innflytterne her på öya som har fått høre ord som, "de er jo bare innflyttere" osv. og skulle med dette ikke ha så mye å si og bestemme, som de som har bodd på öya i hele sitt liv. Dette er jo en helt feil innstilling. Halvparten av öyas for-eldre, enten han eller henne,

Nå går det raskt mot sommer og når en ser tilbake har det vært god aktivitet i ungdomsforeningen. Først vil vi nevne møteuken, som ble holdt i begynnelsen av mars. Den var lagt opp med forskjellige talere og var godt besøkt. Så var det utlodningen til inntekt for kapellet. Resultatet ble godt, ca. kr. 10.000. Det har vært kosekvelder, også en som ungdomsgruppen hadde ansvaret for. Det har også vært faste onsdagsmøter. Det har vært noen dager utvendig for å rydde opp på baksiden av huset og få gravd ned vannledningen som vi ikke rakk å få gjort i høst. Det er blitt en ganske stor åpen plass på baksiden nå. Ved å jeyne litt i skråningene og flytte på noen stein, kan det bli en ganske fin plen der. Det er også god livd for østanvinden. Den gamle utdoen er flyttet fra sin gamle plass til en ny i nordenden av tomte og vil senere bli ombygd til redskapsbod. Menighetsfesten var søndag 23. april og samlet fullt kapell. Begge byens prester med familie var møtt opp, samt misjonsprest Per Ivar Farestad som var festens hovedtaler. Menighetssekretær Nicolaisen var også med. Festen ble ledet av formannen i menighetsrådet, Eilif Christensen som også leste årsberetning og regn-

skap. I 1977 var det 22 gudstjenester og gudstjenestelige møter, en musikkandakt og en menighetsfest. Det var 220 nattverdsgjester, to barn ble døpt og 5 ble konfirmerert. Det var 4 dødsfall. Han nevnte også at gudstjenestene har vært godt besøkt, og det var gledelig at også sommergjestene finner veien til kapellet. Innen menigheten er det to søndagsskoler, to barneforeninger, ett yngreslag, en ungdomsgruppe og ungdomsforeningen som fungerer som hovedforening. Det er likeledes to kvinneforeninger, hvorav den på Vesterøya feiret 100-års jubileum i fjor med stor fest. Helselaget driver med hyggestund for de eldre. De hadde vedtatt å søke kommunen om fast lønnet klokkerstilling, men de avsto fra dette da de hadde fått beskjed om at budsjettet måtte reduseres med 15%. Også blomster på alteret sløyfes av den grunn. Imidlertid fungerer Oddbjørg Berge og Torgeir Berge som klokkere, uten lønn. I følge regnskapet er det kommet inn kr. 9.307 i offer og kolekter, pluss kr. 8.652 til nødhjelp 77.

Innflyttere - fra s. 3.

eller kanskje begge to, er innflyttere, og hvor mye blir det igjen av øyas foreningsliv eller annen aktivisering uten innflytterne? Ja bare tenk etter! Hadde det vært for 50 år siden, kunne en kanskje se et motiv. Da var de fleste fiskere og småbrukere, og med flere fiskere og folk, mindre fisk på hver og mindre mat. Men anno 1978, med nok av alle ting, da burde ordet "bare innflytter" osv. ikke forekomme. Vi vil med dette ønske alle innflytterne velkommen til øya, og håper de kan føle seg hjemme her, og at vi som har bodd her ute hele livet, tar imot dem som venner og gode naboer.

HILSEN FRA LILLESAND.

Først må jeg takke for det store arbeide redaktør og redaksjonsmedarbeidere utfører med å utgi avisen. Jeg leser den naturligvis fra perm til perm, og den blir også lest for en stor del av min øvrige familie her.

Men hva skal jeg skrive om her fra Lillesand? Det må jo bli noe om det sted jeg har bodd i størstedelen av mitt liv og det vil si 40 år som forretningsdrivende her på stedet.

Våren 1938 kom jeg hertil, en meget stille og lite aktiv by. Byen er meget vakker med hvite hus over alt i den gamle bydelen. Kirken som står på høyden mot øst skiller seg tydelig ut i bybildet og er litt et kjenningsmerke for sjöfarere som skal inn til byen vår. Flere av leserne vil nok ha sett i avisene om den diskusjon der har vært om bevaring av kirken, eller om den skulle bli revet p.g.a. husbukk etc. Etter avstemning i kirken sommeren 1977 ble det et overveldende flertall for å restaurere kirken, og vi som var for bevaring er meget glade for resultatet selv om det koster store summer med å sette den i forsvarlig stand. For som vi sier, hva er Lillesand uten den representative kirken.

Som i så mange andre sørlandsbyer så var det liv og aktivitet her i seilskutetiden. I glansperioden fra ca. 1850 til 1900 ble mange og flotte seilskuter bygd her på stedet, og som plöyet alle verdens hav. Der var flere verv, og hver meter strandlinje ble utnyttet til å bygge skip og utstyr. Fra gamle bilder kan vi se opp til 3 skip på beddingen utenfor det huset vi bor i. Der var trivsel og aktivitet på stedet den gang, kan vi lese fra tidligere skrifter. Innbyggertallet var på topp i disse årene, men det måtte være trangt om plassen i de mange småhusene som ligger spredt rundt omkring her. Det fortelles at det kunne bo opp til 3 familier i et vanlig hus som i dag vil bli betraktet som lite til en familie. Men da måtte de også skiftes om å koke på kjøkkenet.

Men med en stadig overgang til jernskuter og senere til dampskip for en mer lønnsom drift, ble vervene som et seilskutesenter begrenset til kjölhaling og reparasjoner av den svinnende "hvite flåte".

Den siste båten som ble bygget i Lillesand og bygget ved Knudsens verft, var en spesialbåt for Norsk Bjergningskompani. Denne båten skulle tjene som redningsbåt for havarister og også som isbryter og måtte være av tilsvarende sterk konstruksjon, og fikk derfor det passende navnet "Sterkodder". Jeg vil tro at flere fra Skjernöya har sett denne båten i aktivitet som tau-båt o.l. Båten ble bygget rundt 1920. Alle materialer ble levert fra distriktet her, og av utsøkt tømmer.

En må nærmest si at etter skipsverftene ble nedlagt og etter seilskutene ble solgt til opphugging e.l. så lå Lillesand nærmest i en "Tornerosesövn" til etter siste krig. Så helt uten industri var det ikke. Fosbæk Bruk er et gammelt og solid sagbruk. Den norske Parkettfabrikk, Kalvild Tresliperi. (På Kalvild skole var lærer Tobiassen ansatt en del år, og flere av de eldre som jeg snakket med det første jeg kom hertil kjente ham godt).

Kalvild Tresliperi produserte for øvrig en utmerket papp og ble for en stor del brukt til koffertter. Har dere stående på loftet en Unica koffert, så er pappen kommet fra Lillesand. Nevnte sliperi er for en del år siden innstilt, også parkettfabrikken.

I årene 1946 til 50 ble det mere aktivitet. Bl.a. fikk vi Den Norske Stansefabrikk som flyttet fra Oslo. Det ble nybygg her og en del av nøkkelpersonalet fulgte med, ellers var det arbeidskraft fra stedet her som ble benyttet. I dag har bedriften mer enn 100 ansatte og er en solid bedrift for kommunen. Videre har vi Norton som ble startet i august 1965. Det var kong Olav som stod for åpningen den dagen,

med følge av bl.a. utenriksminister Trygve Lie. I 60-årene var Lie utsending fra Norge for å knytte kontakt med utenlandsk industri, for å etablere seg her i landet. Norton var et av resultatene. Norton er et amerikansk storkonsern med filialer over hele verden. Bedriften produserer silisiumkarbid og som blir benyttet til mangfoldige ting innen slipebransjen som f.eks. smergelskiver i alle størrelser, og til de fineste tannlegebor, og ikke å forglemme ljåbryner som vi er kjent med når vi skal slå høyet om sommeren. Det er kun råvarene som blir produsert her og alt går til eksport. Råvarene til dette produkt er en spesiell oljekoks og sand, som da blir foredlet til slিপemasse.

Videre har vi Norfloat som ligger noen km. vest for byen. Det er et feltspat som bedriften tar ut av fjellet og som blir malt opp til pulverform. Der er enorme mengder å ta av, og det er først i de senere år at disse store mengder er oppdaget. Dette er også en eksportrettet bedrift med god sysselsetting. Der kunne også nevnes mindre småbedrifter.

Litt om kirkene: Lillesand kirke er for såvidt ingen gammel kirke. Den ble bygget i 1889 og har 800 sitteplasser. Justøy kapell er på størrelse med det på Skjernøy og bygget omtrent på samme tid. Høvåg kirke, som også hører inn under Lillesand kommune, er av eldre dato, ca. år 1200. Denne kirke er utvidet flere ganger. Det er litt av en severdighet for den som er på de kanter. Spesielt interiøret og utstyret for øvrig er av stor interesse. Den eldste av kirkene innen kommunen er Vestre Moland kirke. Den eldste delen er fra 100, neste byggetrinn er på 1600-tallet, tredje byggetrinn er i 1779. Kirken er rik på utsmykninger og bør sees når dere er på disse kanter. Om sommeren er den som regel åpen for publikum.

I 1962 ble Lillesand - Vestre Moland og Høvåg slått sammen til en kommune. Det var nok den rette løsning. Lillesand kommune hadde ingen muligheter til utvidelse, da grensene gikk helt inn i bykjernen. Kommunen teller i dag 6.600 innbyggere.

Lillesand er i de senere år blitt et populært sted å bo. I 30-årene var det lite med arbeidsplasser, og ungdommen måtte reise ut for å finne en levevei. Spesielt var det sjøen og til U.S.A. I dag med de kommunikasjonsmidlene vi har er det ingen problem med å reise til og fra arbeidsplassen, om det skulle strekke seg over noen mil.

Her bygges svært meget, kanskje litt for meget. Jeg personlig ønsker ikke at stedet blir for stort og at en mister småby-idyllen.

Som de fleste plasser på Sørlandet er Lillesand et populært feriested, med dobling av innbyggertallet om sommeren. Her er fire store campingplasser innen kommunen. Det har vært stort oppkjøp av tomter til sommerbolig. Det er forlenget slutt med det, kun enkelte områder er igjen og som blir regulert av kommunen. Kommune og stat har vært forutseende nok til å kjøpe opp endel øyer slik at familier kan lande når de er ute på turer i den vakre skjærgården vi har.

Jo, jeg trives i Lillesand, men det må også være en god plass for å kunne konkurrere med Skjernøya.

Hilsen

Arthur.

DYRSTAD

Satt på
Dyrstad gård.

SVAR PÅ "KJENN DIN ØY".

I Skjernøyposten stod det slik: Kjenn din øy.
Av denne oppfordring ble det sandelig mye gøy.
Folk har trimmet rundt i myrer og på heier,
og barn og voksne har en truffet på de underligste veier.

Vi har tatt trimmen smått og pent. --
At alt skulle taes på endag, slik var vel ikke ment.
Vi har riktig gått og koset oss med turene våre.
For når man tar det slik med ro - blir benene ikke såre.

Fra Mannen ser vi utover en mørk og gråtung sjö.
Vi fryser svært på ørene, det betyr nok mere snö.
Men ned til Bogstövåa kom vi ut i et ösende regn.
Det dryppet fra hvert tre og busk, ja selv den minste grein.

Over Stjernesund skinte sola fra en himmel så blå.
Da var det fint å trimme, for store og for små.
Det hadde vært fint her et maleri å male.
En morgenstund å høre på Gjöken når den gale.

Klokk - klokk sa Massesbökken, der den rant så kåt.
Vi hoppet over stokk og stein, så slapp vi å bli våt.
Og oppe på Högevarden vi et veldig utsyn får.
Med blikket vårt så ser vi rett over til Rosnes gård.

Til "Grauden" var det tungt å gå, vi snublet i lyng og einør.
For snöen dekte vei og sti, så vi falt over brukne greiner.
Vi så der gikk rev- og harespor innover Bergemyre.
Solen skinte klart og fint, den blinket i Ryvingfyret.

På Skibbefjellet - ja der strömmen minnene på.
Her gikk vi på tur med Frk. Jacobsen, da vi var ganske små.
Sammen med henne vandret vi opp til fjellets topp,
og med oss hadde vi sangebok, nistemat og kopp.

I Ytter-Farestadnyran - å hoi, det var som i Ville Vesten.
Men vi så ingen "cowboyer" som slang seg opp på hesten.
På "murene" i Rosnesskau, der snakket vi om ---
Kanskje det var just herfra våre forfedre kom.
I simple hus her bodde de i solskinn og i regn.
Og öks og kniv det laget de jo av flintestein.

Til Grottevarden var det langt å klatre opp, men det gikk under
spök og leven.
Snart stod vi i sol på vardens topp, og så over til husan i Kleven.
Ned igjen rant vi på is - det gikk som et sus ---
Og i ett nu så var vi nede ved Dyrstad skolehus.

Til slutt så står vi på Slottsborg, den ruver så stolt över sjö.
Det er som den vil passe på oss, som bor her på denne ö.
Så har vi da funnet "pöstene", trimmen er över for denne gang.
Vi puster ut etter strabasene, og synger vår Skjernöysang.

- rg. = Thorborg

Arnesen - Dyrstad

SMÅNYTT FRA ØYA

Våronna er kommet i full gang, men så er vi også ute i mai måned. April har vært veldig kald med kuling av austan nesten hele tiden. Ja det er godt å komme i gang og få stelt litt utenfor huset, eller på åkeren, etter nesten hele vinteren å ha sittet og sett ut gjennom vinduet og ventet på å få begynt med ett eller annet. Det er så mye som skal gjøres. Båten skal på land og stoffes, bilen skal vaskes og poleres og garasjen beises eller males. Stemorsblomster og georginer skal ut på sin faste plass i hagen, eller ta vi funnet en ny plass til dem i år? Så er det potetåkeren fra i fjor som skal legges igjen og såes til med høyfjör, så sauene får noe og gnage på til hösten. Ja så er det ny åker til potetene i år, lurer på om noen vil plöye den opp? En tröst er det at den 20 års gamle karantenetiden mot potetål er opphevet i år. Så nå kan en sette poteter i sin egen hage om en har lyst.

Som vi nevnte i forrige nr. har Jan Öystein Dyrstad vært på Lofotfiske i år med en sköyte fra Lindesnes. Det var juksafiske de drev med. Sluttresultatet ble ca. 30 tonn, vesentlig fin Lofottorsk. Etter det vi forstår lå det heller i overkant av gjennomsnittet for den type fartöy. Det var veldig interessant forteller Jan Öystein, som nok kan tenke seg en tur dit opp igjen. Nå skal han være med på drivgarnsfiske etter makrell, med samme sköyta, som eies av August Fjeldsgård, sönneson til gamle August Fjeldsgård. Med samme sköyta skal også Sverre Dyrstad og Kristian Anensen være med.

Det er for tiden 5 karer fra öya som er inne og tjener konge og fedreland. Det er Arnt Otto Anensen og Sigurd Dyrstad, begge Dyrstad. Sven Erik Wathne og Tor Evert Bentsen, Ytre Farestad og Odd Berge, Berge.

Det var i år 6 konfirmanter fra öya, nemlig: Espen Vinje, Dyrstad, Anne Margrethe Jenssen,

Anita Wilhelmsen og Heidi Larsen, Nedre Farestad. Ingfrid Syvertsen, Ytre Farestad og Geir Vågsvoll, Rosnes. Vi gratulerer dem alle hjerteligst og önsker lykke til videre.

I forrige nr. nevnte vi plagene i Kapellbakken en vinterdag, nå vil vi nevne Valvikbakken. Å dra over öya når det snör som verst kan nesten sammenlignes med å dra over Sibir. Det siste store snöfallet i år falt rett för påske. Valvikbakken var da håplös som ellers ved store snöfall. Etter å ha skuffet 1/2 10-bussen opp bakken, begynte bilene å hoppe seg opp nede i gården. Folk måtte gå over öya til fots. Så kom 1/2 2-bussen som etter gjentatte forsök måtte stå til dagen etter. Derpå kom en tankbil som etter flere forsök på å komme opp havnet til slutt utfor veien. Falken kom ut og etter mye strev i timesvis greide den å få tankbilen opp gakkene. Ja det var en sjau, og det blir visst ikke noen bedring på denne veien. Så de som flytter over til Vesteröya får denne plagen med seg, men noen plager må en vel ha. Spörs om humöret holder.

Skolehuset er nå nesten helt ferdig ombygd innvendig og resultatet er blitt veldig bra. Det har hele vinteren vært en kolossal arbeidsinnsats med dugnad to ganger i uken. Det er nå en stor sal nede som kan brukes til formål som bryllup, konfirmasjon, trening for idrettslaget osv. Husmorlaget har tidligere disponert kvisten og bl.a. drevet barnestue der. Kretsen vil nå disponere hele huset og leie det ut til forskjellige organisasjoner, for å dekke utgiftene til videre opp-pussing og vedlikehold. Vårt skolehus er kommet til heder og verdighet igjen.

Enda en ny redningssköyte er dukket opp på Farestad, men denne gang bare för en måneds tid mens "Hjelm Waage" er til overhaling i Kristiansund. Nykommere er 55-foteren "Ingeborg Platou".

Skjernøyas Vel hadde sitt årsmøte i mars. Av saker som var oppe var reguleringsplanen. Det er liten stemning for den slik den er vedtatt, men det ble ikke besluttet å gjøre noe videre med det foreløbig. Det ble vedtatt å søke om 3 nye lyspunkter. Ett helt ute på Y. Farestad, ett på N. Farestad, ved Andreas Dyrstad og ett på Dyrstad. Styret i Velet ser nå slik ut: Y. Farestad, Torgeir Berge (form.), N. Farestad, Ivar Syrdahl, Rosnes, Egil Jacobsen, Valvik, Torvald Abrahamsen, Dyrstad, Betty Hagen, Skjernøy-sund, Tove Johansen og Berge, Reimert Berge. -----

Også Skjernøy Handelslag har hatt årsmøte. Av styret der gikk Ivar Syrdahl og Håkon Karlson ut og Egil Jacobsen og Hermon Syrtseisen kom inn. Fra før sitter Kari Pedersen og Betsy Wathne. Form. ble Egil Jacobsen. Det ble bestemt at også bestyreren, Ben Arild Bentsen, skal være med i styret. Omsætningen siste år var vel kr. 700 000.-. Den siste halvparten av 1977 fikk alle på Vesterøya som ønsket å handle på butikken varene kjørt over hver fredag. Dette hjalp på omsætningen, men den er ennå for liten til å sikre et noenlunde bra overskudd, da alle utgifter stiger. Vi anmoder både sommergjester og fastboende om å støtte opp om nærbutikken, så den ikke blir borte. Ekstrahjelp siste år har vært Tordis Larsen og Laila Gabrielsen og delvis Gerd Jacobsen. Ekstra sommerhjelp i år vil bli Gerd Jacobsen og Jorun Pedersen.

Fiskernes Salgslag i Mandal feiret i år sitt 50-års jubileum. Som kjent var Christian Pedersen Dyrstad en av foregangsmennene da laget ble startet. Og Selmer Knudsen Rosnes var disponent der i mange år og drev det fram til en god forretning. Brynjulf Wilhelmsen og Stanley Wathne har hatt sin arbeidsplass der i mange år, og mange Skjernøyfiskere både har hatt og har tillitsverv i styret i Fiskelaget. -----

Hva har hendt siden sist?

Jo, vi kan berette at Gerd Jacobsen, Rosnes og Harald Ellingsen, Farestad (Vesterålen) forlovet seg i påska. En annen Skjernøyjente, Björg Sylvi Christensen, Valvik forlovet seg med Steinar Greipsland, Mandal i april. Rita Tove Dyrstad, Dyrstad giftet seg 1/4 med Per Tønnes Solvang, Mandal. De skal forresten bygge hus i Dyrstadheia, straks ved siden av broren Kurt. Arbeidet med tomte er allerede påbegynt. Vi gratulerer dem alle hjerteligst.

Vi vil også gratulere Karin og Torvald Abrahamsen, Valvik med en datter og likeledes Vigdis og Georg Walvick, også med en datter. -----

Det har forresten vært litt av et jentear på Vesterøya, da det de siste 8 månedene er født 6 jenter og ingen gutter. Det har vel neppe hendt på øya før i det hele, eller kan noen av dere eldre huske det? Før var det alle gudan øya var kjent for, nå blir det kanskje for alle jentan. -----

80 år. Lærer Georg Berge fyller den 20/5 80 år. Det skulle være unødvendig å presentere ham nærmere da de aller fleste, av den litt eldre generasjon, har fått sin 'barnelærdom' inn ved ham. Han var lærer ved Skjernøy skole fra 1924, da han løste av lærer Tobiassen, til han gikk av med pensjon i omkring 1960. Han har i en tid vært på Mandal sykehjem, da han ikke er helt sprek lenger. Vi gratulerer ham hjerteligst med dagen. -----

Vi vil også gratulere Bent Ofte-nes, Rosnes som fyller 80 år den 10/6. Han er bestefar til bestyreren på Skjernøy H.lag, Ben Arild Bentsen. -----

Vår medarbeider Norvald Jenssen er i fullt gang med sitt nye hus på Dyrstad, straks ovenfor Georg Walvick. Murene er ferdige og selve byggingen tar straks til. Enda et hus er planlagt i Dyrstadheia. Det er Pål Kjellin som skal bygge, og som for tiden bor i Per Fasselands hus. -----

Som kanskje ventelig, fikk vi en del reaksjoner etter at Skjernøyposten var med i TV-programmet "Norge Rundt". Vi fikk henvendelse fra flere som gjerne ville holde bladët, noen som kanskje ikke ånte at noe slikt eksisterte. Det var bl.a. henvendelse fra en ung gutt som var avissamler og som gjerne ville ha et par eksemplarer av Skjernøyposten. Han hadde 150 norske aviser og ca 120 utenlandske og ville nå inkludere vårt lille blad i sin samling. Vi vil gjerne ønske de nye abonnentene velkomne i vår leserkrets og håper de kan finne noe stoff der som kan interessere dem. Vi vil også minne dere om at vi med glede tar i mot innlegg til avisen om ting som dere tror kan interessere oss her på øya, eller andre som leser Skjernøyposten. Vi kan dessverre ikke betale noe honorar da dette ikke er noen overskuddsbedrift, men vi håper dere vil ha den samme glede og interesse av det som vi har. -----

Rettelse: Vi skrev i forrige nr. at Oddbjørg Berg var med i styret i Yngres. Det er feil, det skal være Anne Marie Syrdahl. -----

Vår medarbeider Håkon Karlsen har anskaffet seg ny båt med atskillig sterkere motor. Så nå skulle turen til og fra Ryvingen bli både fortere og mere behagelig. -----

Også Johan Kristiansen har fått ny motor i båten. Det er en 18 hk. Sabb og den går som et skudd.

Det er skrevet så mye om askeavkok, og tyvhogging av asketrær skjer både her og der. Og nå er de såndelig begynt å hogge greiner på Farestad også. Om det var til avkok eller til bygging av lauvhytte skal være usagt, greinene forsvant i allefall. -----

Redaksjonen vil gjerne ha noen brev eller konvolutter stemplet Skjernøysund, hvis det er noen som har slike liggende. -----

Ca 100 stykker har vært med på trimorienteringen "Kjenn din øy". D.v.s. så mange har fått medalje

møn vi har grunn til å tro at atskillig flere har gått, ihvertfall en del av postene. Eldste og yngste deltaker var Andreas Dyrstad på 66 og Bernt Kristiansen på 3 år. Og av damene Synnøve Karlsen på 61 og Lisbeth Syvertsen på 5 år. Disse fikk altså gull, gikk alle postene. Vi gratulerer. Vi håper alle har hatt glede og nytte av turene og vi regner med å komme igjen senhøsten på nye steder, langt utenfor alfærvei. -----

Opplegget "Kjenn din skjergård" vil starte opp ca. 3. juli. Så pass sent for ikke å uroe fuglelivet for mye i rugetiden. Nærmere enkeltheter vil bli gjort kjent ved oppslag. -----

Skjernøymarsjen vil i år gå av stabelen den 27. august. -----

Da Andreas Dyrstad sluttet på Ryvingen fyr, gikk han også av som kystvaktformann på stasjonender. Han har vært i kystvakta fra 26/2-52 til 31/12-77, altså 26 år. Han fikk i den anledning besøk av sjefen for Sjøforsvarsdistrikt Sörlandet, kommandör Almrost og komm.kapt. Kristiansen. Han ble overrakt diplom underskrevet av kontreadmiral Herlofsen og kommandör Almrost.

En ny sommer ligger foran oss, med stor utfart i skjergården. Vi vil bare få lov til å gjøre oppmerksom på at loven om båndtvang for hunder gjelder også på holmer og skjær. Vi tenker da særlig på säuene. Vi vil også minne den færtsglade ungdom om at "Sakte fart", som gjelder i alle innelukkede havner og trangete sund, betyr maks 5-6 knop. Med dette i tankene kan hver og en ferdes velsignet fritt på alle holmer og skjær rundt Skjernøya. - Og en liten henstilling til slutt: Bruk sjövettsreglene og vis respekt for sjöen, selv en sommerdag. -----

Vi runder av det hele for denne gang med å ønske alle våre lesere, hvor enn de måtte befinne seg, en riktig god sommer. -----